

sic realitate munera deo offeruntur: ipsa est p[ro]fide deo cuncta bona opera accepta sunt. Sene fide enim impossibile placere est deo. Dic ergo gaudiū. Curiū dabo altare tuū. id digna ueneratione suscipia & immemoria habebo passionis tue: et quod frequenter & amplectar. Ut audiā vocē laudis tue: id ut disca sacramenta dispensationis tue: & cū ea didicere enarrē uniuersa munibilia tua. Inne dilexi decorē dom' tue: Iuxta simplicē uoluntatē dom' dei est ad quā fidei consuenerunt. Cui decorē dic se dilecisse: nō ornatū pariere: sicut diuina miseria que indomio dei recitari. Ite est enim decor dom' dei laudes uidelicet diuine quod angelus modulat[us] uocib[us] psalmū. Aduoce sensu. Boni deie unius quisq[ue] fidelis. apostolus dicente. Templo dei scimus est: qd estis uos. Decor huic domus est delictatio dei & primi ceteraque uirtutes. quibus scī pulcherrime adornantur. Ipsi scī & locus habitationis gl[ori]e dei inquit d[omi]n[u]s in habitando glorificatur. Nā sic sapientia eu[er]e quod inhabitat sapientē facit. ita diuina maiestas & gl[ori]a animā quā sua habitatio digna iudicat. participē facit diuinitatis suę & gl[ori]e. Ne p[re]das ciūmp[er] d[omi]n[u]s animā meā & cū uiris sanguinū uim imp[er]iū scī. qui quantū uise est d[omi]n[u]s odet. cū q[uod] ase repellunt dicens hoc. qd iob de talib[us] dicit. Qui dixit deo recede a nobis scientiam uiarū tuarū nolum. Quis est omnis ut seruam ei. Vix aut sanguinis qui exūniū odet. Qui in carcere uiri sanguinis dieunt. q[uod] te corporalē humanū sanguinē fridere desiderant. & peccando animas uicare. Omnes ergo gaudiū ne talū particeps falla. genā incurrit perditionē. Iniquitū manib[us] iniquitatis scī. id omnia scelerū operantur. Scilicet nō semper possint peccare: uoluntate tamē semper delinquunt. Deceita corū repleta est mernit. hoc de illis dicit. q[uod] p[ro]muneris & dāpnant innocentis. & absoluunt res. Aduoce sensu. decora coq[ue] repleta est munerib[us] q[uod] cōmūnia dona dei in p[ro]prios usus redigunt. Et neglecto deo. p[ro]lemp[er] ux[us] tantū & spermatem requirunt. Quasi enim indebet h[ab]et munera habent. q[uod] tamē in p[ro]fessis bonis reportalib[us] p[er]frui uolunt. Et hanc uitā quasi decessū copulantur. cū potius he debeat haberi sinistra. Deceita uero illa quod gena est. uirta q[uod] la lumen de sapientia dicitur. Longitudo dierū indebet h[ab]et illi diuitiae & gl[ori]a. Ego autem innocentia mea ingressus sum. Sensus est tu me quidē redemisti. & ego quantū irme fuit. suscepit innocentia custodiuit. nec deuau ap[er]tus tuis. Redime ergo me & miserere mei. id ualeat in p[ro]fusū sanguinis ch[ri]sti mei in genū. P[er] nos stet indirecto. id intentio mea plenaria uirela fide & iusta operacione. Et bene dicā illi in p[ro]cessu. id cū tēp[er]is fidibus cū annuntiando. & exemplū uirtutis p[ro]bendo.

Tertio legim' uicti fuisse dauid. Semel inberile est sub patre suo iesse: quando tubante deo uictus est aliam deo. ad huc puer in medio frum suorum. Sed o[ste]ndit[ur] in berbere post mortem saulū. ubi regnauit vix. antus super uadā. Tercio uictus est uoce tori populi super omēm israhel. Q[uod] autē dicit ante quā leniret. inde prima uincione accipit uictus est ante quā nullū legē cantasse psalmū. Et de sedā. Cū omni laboraret p[ro]secutione saulū. ante quā uiceret in bethron cantauit hunc psalmū. exultans & grās agens deo. aquo p[ro]egreditur ab irrisiū saulū. Dauid q[uod] int̄p[er]at manū foris & uisu desiderabilis. xp̄m significat. qui uictus est uincione sp[iritu] scī. Unde & x[pi]c. uictus appellat[ur]. Unde in psalmo dicitur. Vixit et d[omi]n[u]s tuus oleo lenitez p[ar]ticipib[us] tuis. Particeps ei nos sumus qui uicimus xp̄iemate misericordia. quo significat illa uera & effecta uictio. quo futura est infine mundu. q[uod] oīlū scī inclinet incorruptione. & erit caput & membra ui[er]e xp̄e. qui erit d[omi]n[u]s omnia in omnib[us]. hoc est ergo q[uod] dicit ante quā leniret. q[uod] gaudiū quod est corpus xp̄i cantat hunc psalmū. ad huc imperegrinatione posita. expectans illa uera uincione. quo infine futurum est.

Dicitur illuminatio mea. Sp[iritu]a dauid de p[ro]tectione dei gloriat. & ueiro suis itineris p[ro]lectorib[us]. Psalmū iste speciale ad dauid p[ro]p[ter]e generalit[er] & ad te[st]am[en]tū gaudiū. D[omi]n[u]s inquiet illuminatio mea. qui me illuminat libetna atenebris errorū. qui est uera lux. si ipse d[omi]n[u]s meuglo. Ego si lux mundi. ipse est & salu[m] mundi. qui me saluat ausibilis & inuisibilis hostib[us]. Quem in meo? Cū talē inquiet habeo salu[m] uacuū & illuminatio. D[omi]n[u]s p[ro]ector uixit me: qui me in adversis p[ro]tegeret. Iaque ergo trepidabo. D[omi]n[u]s appropriat super me nocentes. ut edant carnes meas. D[omi]n[u]s inquiet appropinquat super me: id d[omi]n[u]s accedit ut superiores me ap[er]tere possint. & illudent in ut edant carnes meas. Quantū ad dauid uera letorū spectat. nimū ostendat p[ro]lectorū crudelitatem. q[uod] nō solū cū morti trahere. sed etiā carnes ei nefanda audiuntur esumere querebunt. Aduoce sensu loquunt[ur] gaudiū. q[uod] nocentes ut p[ro]lectors carnes ei decu[n]tare uellent. ut in forma imbr